

LBRIS

We know
books

LUCIA BIBARȚ

Cuibul
de
rândunele

ILUSTRĂȚII DE
HADASA LEEA
PALICIUC

CREATOR
BRAȘOV 2024

Cuibul de rândunele

Băiețelul de numai trei ani se trezea zilnic în cântecul vesel al familiei de rândunele.

Elegantele păsări, îmbrăcate mereu în costumele lor de concert, erau ființe cu totul încântătoare. Încântătoare prin cântul lor primăvărat și optimist, prin neobosita dispoziție pentru conversație, prin comportamentul lor. Și unde mai pui, că își purtau fracul negru, cămașa albă și papionul brun-roșcat, ca steaua din frunte, chiar și la treabă?! Statornice, căutau îndelung un loc potrivit în care să se așeze pentru totdeauna. Se întorceau la el, cum te întorci acasă după o lungă călătorie făcută departe.

— Țivi - țivi, țiu - țiu, uit - uit, răsuna matinal cântecul invitând la trezire.

După ce și-a frecat pleoapele cu pumnii, copilul și-a îndreptat privirile spre geamul din dreapta sa, unde în colțul de sus, cele două rândunele se întreceau în

The Swallows Nest

The little boy who was only three years old would wake up every day to the joyful song that came from a family of swallows.

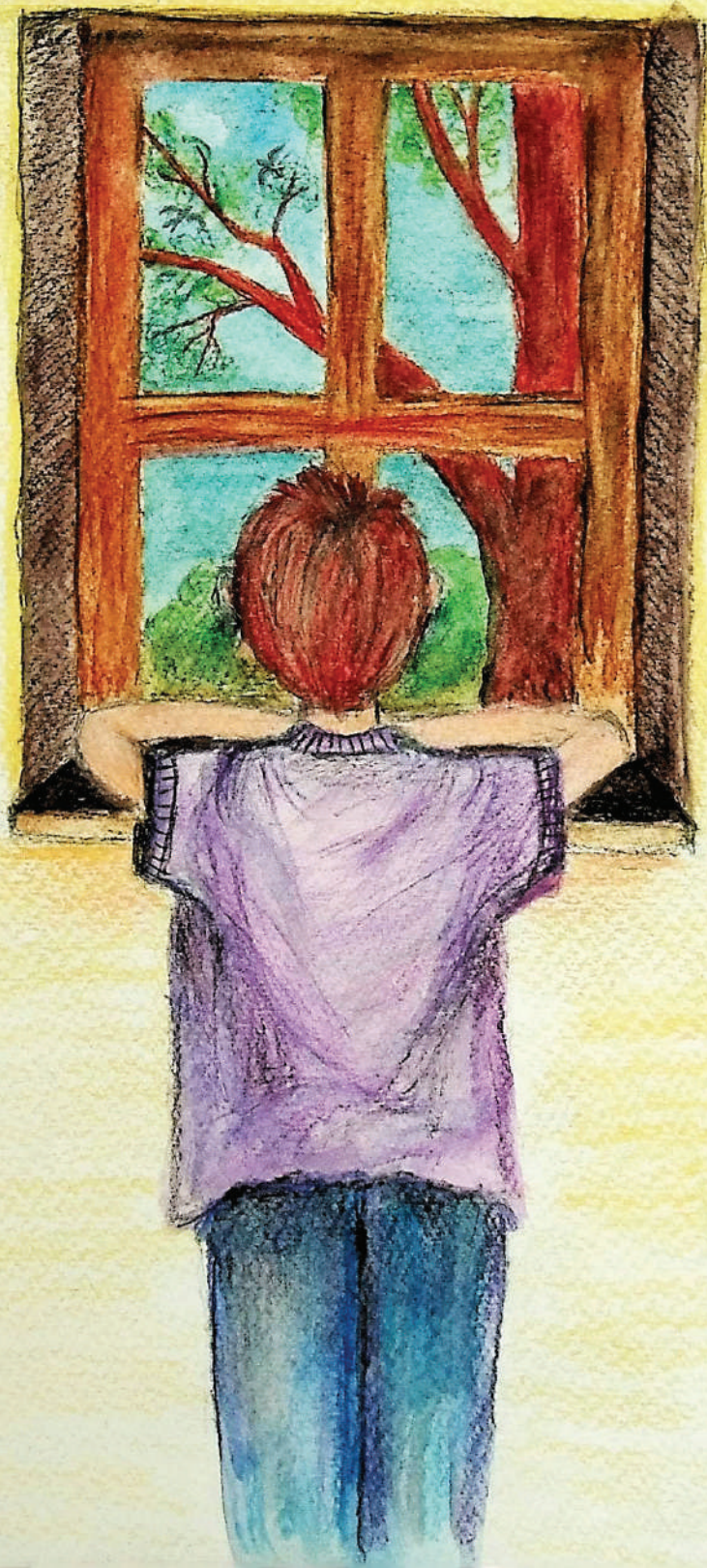
The birds, the elegant birds, looked like they were always wearing their best attire (even when working): black tuxedo, white shirt, brown-reddish bow, as well as the star they all had on their forehead. These birds were special, special through their spring song full of optimism, through their restless energy to chirp or through their behavior, determined to find a perfect place that could be called their home. A place where these birds could always come back to, like a place where you return from a long far away holiday.

— Chirp, chirp, chirp – was the sound of the song inviting him to wake up.

The child rubbed his eyelids with his fists and looked to the window to his right where two little birds were busy chirping and working hard. The birds were rebuilding their

LBRIS

We know
books

EBRIS

We know
books

gospodărit și ciripit. Acum reconstruiau și curățau cuibul părăsit din toamnă-n primăvară. În timp ce lucrau la reparații, „șușoteau” continuu.

Surprinzător, la fel de harnic precum lucrau.

Atras de agitație, voinicul s-a repezit din așternut direct spre zgomotul din afara camerei. Reacționa în prezența rândunecelor, ca și când și-ar fi amintit de ele, deși era foarte mic. Cu mâinile prinse de pervazul ferestrei, urmărea în tăcere dansul păsărilor.

Ochii lui curioși le urmau zborul. În răstimpul în care lipseau de la cuib, aștepta cu nerăbdare, studiind mereu de la un capăt la altul, bucata de cer permisă de sticlă.

Privirea lui cu ochi căprui se deschidea larg, sprâncenele se ridicau nedumerite, iar colțurile gurii coborau într-o întrebare neformulată. Dacă așteptarea se prelungea nefiresc, în ochii copilului coborau două umbre îngrijorătoare, iar buzele îi tremurau ușor. La revenirea zburătoarelor, chipul i se lumina. I se aprindeau două luminițe în iriși, care se extindeau pe toată fața, ca un ochi tulburat de apă. Apoi țopăia fericit lăsându-se pe vine și revenind la nivelul pervazului ce-i ajungea până la bărbie. Ca să-și manifeste total bucuria, își lovea una de alta palmele mici și cărnoase, răsfirându-și degetele, într-un fel de aplauze nearticulate și moi. La acestea se adăugau țipetele bucuroase, care însoțeau mișcărilor corpului său.

Încet-încet, copilul a învățat că pentru el exista o perioadă de așteptare cât timp păsările își căutau

nest that was abandoned from the beginning of fall until the end of spring.

While working on repairing everything, they were on a constant whisper, as constant as their work.

Drawn by all the fuss, our brave boy jumped from his bed straight to the source of all the noise outside his room. He reacted as he remembered the two birds, even though he was young. With his hands on the windowsill, quietly, he was looking at their amazing dance.

His curious eyes were watching their flapping and when they were away, he was checking their arrival from one piece of sky to the other, basically what he could see through the length of the window.

He was watching everything with big brown astonished eyes, moving his mouth with an unasked question. In case of a longer period of waiting, a worrying shadow was descending over his eyes and his lips were slowly trembling, so different from the moment of their return, when his face would be covered in warm light, two little sparkles in his pupils taking over his entire face.

He was happily jumping or hiding from them. To express his full joy, he was clapping his chubby hands, rubbing his fingers in a silent clap. His claps were followed by joyful giggles that surrounded his whole body.

Day by day, the child learned that there is a waiting time while the birds were looking for food. During that time, he was stepping away from the window imitating

LBRIS

We know
books

LBRIS

We know
books

hrana. În acel interval, se îndepărta de geam, alerga prin cameră imitându-le zborul și se foia până își vedea vecinele de apartament acasă din nou, trebăluind încântate. Cât ele lucrau, stătea smirnă și le urmărea atent, atent de tot. Hărnicuțele în frac, cu un chef teribil de treabă, aduceau pământ, îl umezeau în pliscuri și amestecându-l cu paie, crenguțele, penele găsite, își zideau casa. Sprijinindu-se cu picioarele pe lateralul cuibului, folosindu-și doar ciocul, făceau o inginerie perfectă.

— Țiu - țiu, țiu - țiu... cântau.

Micul proprietar nu pricepea mare lucru din trebăluială, dar era de-a dreptul fermecat de prezența și de ciripitul păsărilor. Păreau să se simtă bine și pe deplin hotărâte să rămână acolo. Acest sentiment îl mulțumea tare și-l făcea să se manifeste gălăgios. Ca păsările. Puștiul își țuguia buzele ca să simuleze și el un cioc, se proptea de pervaz și imita, mișcând capul, așezarea lucrurilor aduse la construcția cuibului. Până toamna, când părinții părăseau țara alături de odraslele devenite apte de călătorie, cuibul cu rândunele era o bucurie pentru el în fiecare zi.

A descoperit apoi o altă minune: cea a hrănirii puilor! Neastâmpărați și parcă mereu înfometați. Dornici să înfulece fără oprire. Erau în întregime patru guri mari, mari deschise, din cauza cărora trupurile nu li se mai vedeau. Patru găuri negre mărginite de dungi portocalii. Și ce forfotă făceau când sosea unul dintre părinți cu bucate!

their precious flapping, usually being restless until his roommates were coming back, full of excitement.

While they were quiet, he was watching them intensely and it seemed they were always in the mood to build their home. They would bring moist dust in their beaks, mixed with straws, twigs, and feathers. Resting only the legs on the outside of the nest while using their beak to build everything – perfect engineers.

— Chirp, chirp there goes the song.

The owner of this place did not understand a lot from all the business around him, but he was charmed by their song and by them just being around him. Seems like the birds finally found their place.

He was thankful for that, this thankfulness making him awfully noisy. He started to behave exactly like these birds, pursing his lips, resting on the windowsill just like them and imitating their head movements when bringing things to build their nest.

Until autumn came, when the parents would leave the land together with their baby birds, this swallow nest became his daily source of joy.

Then, he discovered another wonder: the feeding process of the baby birds. Restless and always hungry. Eager to tuck in everything without pause. There were four of them, four mouths to feed, opened so wide that you could no longer see their tiny body. Four black holes bordered by orange stripes.

LIBRIS

We know
books

LBRIS

We know
books

– Țiu - țiu, țiu - țiu - strigau puișorii!

Tare i-ar mai fi prins copilul în palme să-i liniștească. Și să vadă el de unde veneau țipetele acelea, cum le funcționau ochii și de ce aveau corpurile acoperite cu puf negru?!

Matei creștea alături de puii de rândunică. Cele adulte îl recunoșteau, se înțelege! Nici nu se mai sinchiseau că la câțiva centimetri de ele, de după geam, le vorbea și le privea dimineață de dimineață. Între ei s-a legat astfel o prietenie minunată. Îi înțelegeau parcă și vorbele. Mai ales dacă erau însoțite de anumite gesturi.

– Hai să ne jucăm țiu - țiu... le chema.

Ele îi făceau viața mai frumoasă.

Dar într-un an, niște meșteri au înlocuit geamul cu unul modern. Odată cu vechiul geam s-a rupt o parte din vechiul cuib. Și de atunci lucrurile au luat-o razna. Zadarnic și-a mai așteptat Matei prietenele să-l refacă la venirea în țară. Asta nu s-a mai întâmplat! Dimpotrivă! În loc să se așeze la adăpost, apropiindu-se de el deveneau deosebit de neliniștite. Se învârteau în preajmă, zburau țipând strident și neobișnuit, mișcându-se deasupra-i în cerc. Veneau din nou, dar se îndepărtau rapid, ca și când din fosta casă le pândea un mare pericol. Degeaba le striga copilul - acum vorbea bine! - și le spunea ce-ar trebui

Oh, the fuss they were making when one of the parents was bringing food!

— Chirp, chirp – always shouting.

The little boy wanted to hold them in his hands, to help these baby birds to calm down. To check how on earth they were managing to make all those noises, to study their eyes and see why their bodies were covered in black fluff?

Matthew was growing up together with these swallow babies. Of course, the older ones were already recognizing him. He didn't even bother to hide under his window anymore. He was talking with them daily, studying them every morning, everything turning into a beautiful friendship. It seemed like he could understand their language.

— Let's play, chirp... he was calling them.

The birds were making his life brighter.

In the following year, the window was replaced by some constructors with a new model. With the old frame gone, a piece from the old nest was also missing. From then on, everything began to fall apart.

It was in vain for Matthew to wait for their return once back in the land.

That never happened. On the contrary! Instead of coming back to their nest, when they were getting closer to their previous home, the birds were getting restless, flying in circles, chirping loudly and oddly.

They kept coming back like something was pulling them to the old place, but they were quickly moving away as if their old home was some sort of danger to them.

LIBRIS

We know
books.

LBRIS

We know
books

